

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

Rescriptvm Innocentii Papae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

Processimus nos in hoc negotio quousque ausi fumus. Tuum, beatissime pater, est de cetero providere, ne aliqua hæreticæ prauitatis macula decor ecclesiæ contaminetur. Tibi commissa est sponsa Christi, o amice sponsi. Tuum est eandem vni viro virginem castam exhibere Christo.

RESCRIPTVM INNOCENTII PAPÆ.

Innocentius episcopus seruus seruorum Dei venerabilibus fratribus Henrico Senonensi, Reinaldo Rhemensis archiepiscopis, eorumque suffraganeis, & carissimo in Christo filio Bernardo Carauallensi abbati, salutem & apostolicam benedictionem.

Ephes. 4.

TESTANTE Apostolo, sicut vnus Deus, vna fides esse dignoscitur, in qua tamquam immobili fundamento, præter quam nemo aliud potest ponere, firmitas catholicæ ecclesiæ inuiolata consistit, inde est quod beatus Petrus apostolorum princeps pro eximia huius fidei

Math. 16.

confessione audire meruit: *Tues*, inquam, *beatus Petrus, & super hanc petram edificabo ecclesiam meam.* Petram utique firmitatem fidei, & catholicæ vnitatis soliditatem manifeste designans. Hæc siquidem est inconsutilis tunica Redemptoris nostri, super quam milites fortiti sunt, sed eam diuidere minime potuerunt. Contra quam in initio fremuerunt gentes, & populi meditati sunt inania: astiterunt reges terræ, & principes conuenerunt in vnum. Verum apostoli duces dominici gregis, & eorum successores apostolici viri, ardore caritatis, & zelo rectitudinis succensi, fidem defendere, & eam in cordibus populorum proprii sanguinis effusione plantare non dubitauerunt. Demum cessante persecutorum rabie, imperauit ventis, & facta est in ecclesia tranquillitas magna. Sed quia hostis humani generis semper circuit, quærens quem deuoret, ad expugnandam sinceritatem fidei, fraudulentam hæreticorum fallaciam subinduxit. Contra quas veri ecclesiarum rectores viriliter insurgentes, eorum praua dogmata cum ipsorum auctoribus condemnarunt. In magna namque Nicæna Synodo Arius hæreticus est damnatus. Constantinopolitana Synodus Manichæum hæreticum

Hæreses in
Conciliis
damnatae.

ANNO
 CHRISTI
 1149.

debita sententia condemnauit. In Ephesina Synodo Nestorius condignam sui erroris condemnationem recepit. Calchedonensis quoque Synodus Nestorianam hæresin & Eutychianam cum Dioscoro & eius complicibus iustissima sententia confutauit. Marcianus præterea licet laicus, Christianissimus tamen imperator, catholicæ fidei amore succensus, prædecessori nostro sanctissimo papæ Ioanni scribens, aduersus eos qui sacra mysteria profanare contendunt, inter cetera sic loquitur, dicens: Nemo clericus, vel militaris, vel alterius cuiuslibet conditionis, de fide Christiana publice conetur in posterum tractare. Nam iniuriam facit iudicio reuerendissimæ Synodi, si quis semel iudicata & recte disposita reuoluere, & iterum disputare contendit: & in contemptores huius legis tamquam in sacrilegos pœna non deerit. Igitur si quis clericus erit, qui publice tractare de religione ausus fuerit, a consortio clericorum remouebitur. Dolemus autem, quoniam sicut literarum uestrarum inspectione, & missis a fraternitate uestra nobis errorum capitulis cognouimus, in nouissimis diebus, quando instant periculosa tempora, magistri Petri Abailardi perniciofa doctrina, & prædictorum hæreses, & alia peruersa dogmata catholicæ fidei obuiantia, pullulare cœperunt. Verum in hoc maxime consolamur, & omnipotenti Deo gratias agimus, quod in partibus uestris pro patribus tales filios suscitauit, & in tempore apostolatus nostri in ecclesia sua tam præclaros uoluit esse pastores, qui noui hæretici studeant calumniis obuiare, & immaculatam sponsam vni viro virginem castam exhibere Christo. Nos itaque qui in cathedra sancti Petri, cui a Domino dictum est, *Et tu aliquando conuersus confirma* Luc. 22. *fratres tuos*, licet indigni, residere conspiciamur, communicato fratrum nostrorum episcoporum cardinalium consilio, destinata nobis a uestra discretione capitula, & uniuersa ipsius Petri dogmata, sanctorum Canonum auctoritate, cum suo auctore damnauimus, eique tamquam hæretico perpetuum silentium imposuimus. Vniuersos quoque errores sui sectatores & defensores, a fidelium consortio sequestrandos, & excommunicationis vinculo innodandos esse censuimus.

Datum Laterani duodecimo Kalendas Augusti.

Concil. Tom. 27.

T ij

Sententia quam in Abailardum & Arnaldum de Brixia Innocentius papa tulit, extat supra in fine Concilii Lateranensis. Post hæc subiungit: *Petrus damnationem sui dogmatis a Romana ecclesia confirmatam cognoscens, ad Cluniacense cænobium se contulit, apologeticum scribens, predictorum capitulorum partim verba, ex toto autem sensum negans, qui sic incipit: Ne, iuxta Boetianum illud, proœmiis nihil afferentibus, tempus teratur, ad rem ipsam veniendum est, ut innocentiam meam ipsa rerum veritas potius quam verborum excuset prolixitas. Hæc autem pauca de multis contra eum posita sufficiant capitula:*

Quod Pater sit plena potentia, Filius quædam potentia, Spiritus sanctus nulla potentia.

Quod Spiritus sanctus non sit de substantia Patris.

Quod Spiritus sanctus sit anima mundi.

Quod Christus non assumpsit carnem, ut nos a iugo diaboli liberaret.

Quod non peccauerunt qui Christum ignoranter crucifixerunt.

Ipse vero non multis post diebus coram fratribus suis fidem suam humiliter exponens in eodem vitam finiuit cænobio. Hæc Otto Frisingensis.

CONCILIVM VVINTONIENSE II.
IN CAUSA ANGLICANI REGNI CELEBRATVM
anno Domini M CXLII. tempore Innocentii papæ II.

NOTA.

Acta Concilii.

Concilium.] Vvilielmus Malmesburiensis lib. 2. historiae nouellæ acta huius Concilii describit his verbis: Feria secunda post octauas pasche Concilium archiepiscopi Cantuarie Theobaldi, & omnium episcoporum Angliæ, multorumque abbatum, legato presidente, Vvintonia ingenti apparatu inceptum. Si qui defuerunt, legatis & literis causas cur non venissent dederunt. Cuius Concilii actioni, quia interfui, integram veritatem rerum posteris non negabo: egregie quippe memini. Ipsa die post recitata scripta excusatoria, quibus absentiam suam quidam tutati sunt, seuocauit in partem legatus episcopos, habuitque cum eis arcanum consilii sui: mox abbates, postremo archidiaconi conuocati. Ex consilio nihil processit in publicum: volutabatur tamen per omnium mentes & ora quid foret agendum.

Feria tertia hoc fere sensu legati cucurrit oratio: Dignatione papæ feres vices eius in Angliæ tenere: ideoque per eius auctoritatem clerum Angliæ ad hoc Concilium congregatum, ut de pace patriæ, quæ grandi periculo naufragabatur, consuleretur in medium. Tempore regis Henrici auunculi sui singulare domicilium pacis in Angliæ fuisse, ita ut per viuacitatem, animositatem, industriam eiusdem præcellentissimi viri non solum indigenæ cuiuscumque potentia vel dignitatis essent, nihil turbare

ANNO
CHRISTI
1140.

ANN
CHRIST
1142.

ANNO
CHRISTI
1141.